

Sygn. akt: I C 407/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2021 r. w K.

sprawy z powództwa Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko D. H.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 407/21 upr

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. H. kwoty 746 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 373 zł za okres od dnia 13.10.2017 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 373 zł za okres od dnia 28.03.2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz uwzględnienie kosztów poniesionych przez powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia nr (...) z dnia 28.09.2017 r., obejmowała okres od dnia 16.09.2017 r. do dnia 15.09.2018 r. i dotyczyła pojazdu marki S. (...), o nr rejestracyjnym (...), nr VIN (...). Polisa obejmowała ryzyko obowiązkowe i dobrowolne. Powód świadczył ochronę ubezpieczeniową, natomiast pozwany zobowiązany był uiścić składkę ubezpieczeniową. Pozwany nie zapłacił składki, wobec czego powód dochodzi od pozwanego roszczenia z tytułu niezapłaconej składki ubezpieczeniowej.

Pozwany D. H. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 10.04.2017 r. zbył pojazd marki S. (...), o nr rejestracyjnym (...), nr VIN (...) na rzecz J. S..

Sąd ustalił, co następuje:

Umową z dnia 10.04.2017 r. D. H. sprzedał J. S. pojazd marki S. (...), o nr rejestracyjnym (...), nr VIN (...).

(dowód: umowa – k. 43)

Pismem z dnia 29.08.2017 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. złożyło D. H. ofertę wznowienia umowy ubezpieczenia OC komunikacyjnego w trzech wariantach.

(dowód: pismo – k. 12-19)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał istnienia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów potwierdzających zobowiązanie pozwanego wobec powoda. Żaden z przedłożonych dokumentów nie stanowi dowodu istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a powodem.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa, powód nie wykazał bowiem w sposób dostateczny faktów, z których wynikałyby obowiązki pozwanego wynikające z tytułu umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w tym w szczególności obowiązek zapłaty składki na rzecz powoda. W szczególności powód nie wykazał zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu z D. H. jako posiadaczem samochodu S. (...) o nr rej. (...).

Powód załączył do pozwu kserokopię dokumentu stanowiącego propozycję zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w trzech wariantach. Jednakże pomimo wezwania Sądu nie przedłożył dowodu na zawarcie przedmiotowej umowy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew przedłożył kopię umowy sprzedaży samochodu S. (...) o nr rej. (...), zawartej w dniu 10.04.2017 r. zawartej pomiędzy D. H. a J. S., na dowód przeniesienia własności pojazdu (k.43). Na umowie widnieje pieczęć, z której treści wynika, że pojazd został zarejestrowany w Starostwie Powiatowym w O..

Zgodnie z art. 31 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018, poz. 473, j.t.) w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza, wynikające z tej umowy.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach. Mimo to Sąd wystąpił do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o udzielenie informacji w jakim towarzystwie ubezpieczeniowym była wykupiona polisa OC dla pojazdu S. (...) rok prod. 1998, nr nadwozia (...). (...) nadesłał historię przebiegu ubezpieczenia OC rzeczonoego pojazdu, z której to wynika, że w okresie od 10.04.2017 r. do 15.09.2017 r. posiadaczem pojazdu był J. S., ubezpieczycielem natomiast był powód na podstawie polisy nr (...) (k. 60 verte). Oznacza to, że powód miał wiedzę na temat zbycia pojazdu S. (...). Zatem zupełnie niezrozumiałe jest ponowne wystąpienie przez powoda do pozwanego o zawarcie umowy ubezpieczenia sprzedanego pojazdu i żądanie uiszczenia składki z tytułu umowy ubezpieczenia.

Zdziwienie Sądu wzbudziła data zawarcia umowy ubezpieczenia oraz data obowiązywania polisy. Zgodnie z twierdzeniem powoda zawartym w pozwie umowa została zawarta w dniu 28.09.2017 r. i obejmowała okres od dnia 16.09.2017 r. do dnia 15.09.2018 r. W polskim prawodawstwie brak jest przepisów umożliwiających zawarcie umowy ubezpieczenia z datą wsteczną jej obowiązywania. Ubezpieczyciel może objąć pojazd ochroną jedynie w dniu, w którym została zawarta umowa.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Stąd powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.